

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. D.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2016, čj. KUJI 1828/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 8. 2017, čj. 41 A 15/2016-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce, Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 27. 9. 2017 kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu.

[2] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[3] Z předloženého soudního spisu vyplývá, že se krajský soud nejprve pokusil doručit rozsudek stěžovateli a žalovanému prostřednictvím datové schránky, což se ovšem nezdařilo z důvodu technické závady na serveru webové stránky <https://www.mojedatovaschranka.cz>. Na čl. 35 soudního spisu je založen printscreen rozhraní softwaru Lotus Notes, který potvrzuje technickou závadu. Soud odeslal rozsudek prostřednictvím držitele poštovní licence obálkou typu I a právní zástupce stěžovatele rozsudek dne 7. 9. 2017 převzal do vlastních rukou, což potvrdil svým podpisem na doručence.

[4] Podle § 42 odst. 1 s. ř. s. *soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě.*

[5] Právní úprava doručování požaduje, aby soud stejně jako jiné orgány veřejné moci doručovaly primárně do datové schránky, kterou mají všichni advokáti od 1. 7. 2012 zřízenou povinně (§ 4 odst. 3 a § 31 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Náhradní doručení je možné, pouze pokud nelze doručit prostřednictvím datové schránky.

[6] Otázce nemožnosti doručovat prostřednictvím datové schránky se NSS opakovaně věnoval. V rozsudku ze dne 22. 1. 2014, čj. 3 As 95/2013-22 uvedl, že „jiné způsoby doručování soudních písemností advokátům jako zástupcům řízení jsou přípustné tehdy, existují-li pro takový postup překážkové důvody obecné povahy“. Tyto své závěry dále rozvedl a v rozsudku ze dne 9. 6. 2016, čj. 2 As 96/2016-33, došel k závěru, že „[n]a doručení do datové schránky lze rezignovat, a doručit tedy v souladu s § 42 s. ř. s. náhradním způsobem (prostřednictvím držitele poštovní licence) pouze ve výjimečném případě. O ten však zásadně nejde při technické závadě na straně orgánu veřejné moci, která je krátkodobá, tedy napravitelná v řádu hodin, dní či týdnů typicky zásahem příslušných specialistů na informační technologie“.

[7] Nemožnost doručení písemnosti zástupci stěžovatele prostřednictvím datové schránky, nebyla způsobena závadou v systému krajského soudu, ale závadou na serveru provozovatele datových schránek, ke kterému se nebylo možné připojit. Přestože krajský soud nemohl přímo ovlivnit rychlost odstranění závady, jednalo se o závadu na straně veřejné moci, a nikoliv na straně stěžovatele. Krajský soud proto pochybil, pokud písemnost doručoval prostřednictvím držitele poštovní licence. Pokud totiž nehrozí nebezpečí z prodlení, je nutné dát přednost krátkému pozdržení odeslání do doby opravení technické závady na straně veřejné moci před okamžitým přistoupením k náhradnímu doručení (srov. přiměřeně již cit. rozsudek čj. 2 As 96/2016-33, body 14 a 15).

[8] V tomto případě se však zástupce stěžovatele s písemností seznámil, dostala se do jeho dispoziční sféry (otázka materiálního pojetí doručování; srov. též rozsudky NSS ze dne 6. 3. 2009, čj. 1 Afs 148/2008-73, a ze dne 29. 6. 2011, čj. 8 As 31/2011-88). Proto nemá význam to, že nebylo doručováno předepsaným způsobem. Advokát je profesionál. Je povinen zajistit řádné doručování do svého sídla (srov. nálezy ÚS ze dne 20. 7. 2005, sp. zn. I. ÚS 42/05, N 144/38 SbNU 125). V daném případě je přitom ze soudního spisu zřejmé, že písemnost převzal osobně od držitele poštovní licence dne 7. 9. 2017.

[9] Převzal-li zástupce stěžovatele osobně rozsudek dne 7. 9. 2017, je tento den zároveň rozhodným pro počátek běhu lhůty podle § 106 odst. 2 s. ř. s. V souladu s citovaným ustanovením proto lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula dne 21. 9. 2017. Kasační stížnost byla NSS doručena prostřednictvím datové schránky dne 27. 9. 2017, tedy téměř týden po uplynutí lhůty. Tvrzení stěžovatele, že mu napadený rozsudek byl doručen až dne 14. 9. 2017, je v rozporu s údaji na doručence na čl. 47 krajského spisu, které jeho zástupce stvrdil vlastnoručním podpisem.

[10] S poukazem na výše uvedené NSS podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

pokračování

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud současně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3, poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu